

Boros Imre: Herr Schäuble megszólalt

2012 október 29. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Lassan, de változik a piacfetisiszta pénzügyérek retorikája. Az IMF vezérigazgatója, Christine Lagarde el?ször néhány hónapja jelentette ki, hogy a megszorítások politikája nem vezet sehova, a minap pedig megismételte ugyanezt.

És aztán Barroso EB-elnök már odáig ment a több Európáról szóló víziójának felfestésekor, hogy kimondta: a bajok okozója a bankok felel?tlensége, noha a felel?tlenség konkrétumainak részletezését nem tartotta szükségesnek. Barroso az új Európa lényegét abban látja, hogy majd Brüsszelben kelljen engedélyeztetni a nemzeti költségvetéseket, s hogy biztosítva legyen a bankok részére járó kamat. A maradék pénzt pedig úgy kell beosztani, hogy ne növekedjen – ha lehet, inkább csökkenjen – a tagországok eladósodottsága. Szóval éljen a Bank-EU s az annak sikeres m?ködését vigyázó közös bankfelügyelet, valamint a tervezett új rendszer alappillére, a fiskális unió.

Ami Lagarde-ot és Barrosót illeti, a megszorításokat ellenz? megért?bb hangnem nem jelent a gyakorlatban gyors változást. Arcvesztés nélkül nehéz az irányváltás a damaszkuszi úton. Athénban még szorgalmasan oszlatja a megszorítások ellen tüntet? tömegeket a politikai jobb- és baloldalból álló nagykoalíció. Spanyolországban a tömegoszlatást a jobboldali kormány végzi, azután, hogy a bankokat már kitömték európai pénzekkel, persze nagy egyetértésben az unió vezet?ivel. Most egyes spanyol tartományok erre úgy látják, hogy nekik kívül tágasabb lenne, s ki akarnak válni. A regnáló kormány mellett csak Budapesten gy?lnek össze több százezren, miközben a trendi (megszorító-komprádor) politika bajnokaira csak néhány tízezren kíváncsiak.

Még ma is vannak azonban hívei a keményvonalas megszorításoknak az EU-ban. Ilyen a német szövetségi pénzügyminiszter, Herr Schäuble. ? nem akart Görögországnak további haladékot adni, pedig az IMF is hajlott erre. Szerinte akkor járnak helyes úton, ha tovább nyirbálják a költségvetés hazaiaknak járó kiadásait, hogy elég hely maradjon a külföldi pénzügyi kötelezettségek azonnali teljesítésére. Schäuble úr persze könnyen beszél. A válság Németország államadósságát is eddig soha nem látott szintre tornázta fel, túll?ve azt az egészségesnek nem mondható 80 százalékos GDP-arányos értéken. Németország mégis néha nem kamatért kapja a pénzt, hanem a bepánikolt befektet?k hozam nélkül, s?t id?nként veszteséggel is odaadják a pénzüket a berlini államkasszának. Németország nemzeti jövedelméb?l a kamatok jó, ha 1–1,5 százalékot visznek el, amit több mint b?ven pótol a külföldr?l jöv? kamat- és repatriált profitáradat. Németország még 80 százalékos államadósság mellett is többet tud költeni, mint amit otthon megkeres. Szemben például Görögországgal vagy hazánkkal, ahol a nemzet jövedelmének esetünkben négy-öt százalékát viszik el csak az államadósság utáni kamatfizetések, nem is

említve a háztartások és a hazai vállalkozások kamatterheit. Mindez együtt felmegy a nemzeti jövedelem tíz százalékára. Külföldr?l meg szinte semmi nem érkezik, csak az uniós pénzek, amit az EU éppen most kíván blokkolni.

Németországot mégsem bünteti a bankszektor, mert ott a bankok kézben vannak tartva. Hasonlóan a rekorddeficiteket produkáló, és szintén még AAA szint? államadós Angliához. Ezekben az országokban hallgatólagos megállapodás van a bankok és a kormányok között, amit a bankok is betartanak. Ez úgy szólhat, hogy „ide figyeljetek bankok! Ti nem sanyargatjátok az államot, az állam pedig szemet huny afölött, hogy ti miként sarcoljátok meg a gyengébb országokat. Ha ott esetleg tiltakoznak a kormányok, majd beszállunk és mindenféle unortodoxnak, mucsainak, populistának (végszükség esetén fasisztának) tituláljuk ?ket, rémületkelt? riportokat sugárzunk róluk köztévéken. Azt pedig majd észre sem vesszük, hogy manipuláltok a vezet? kamatokkal, a Liborral és az Euborral. Azt meg végképpen nem vesszük észre, inkább félrefordulunk, hogy ti üres kockázati biztosításokat vesztek tömegével, ezzel az egekbe hajtjátok egyes országok kockázati felárát, amire hivatkozva bizonyos baráti jegybankok a kamatokat is az egekbe emelik. Szó sem esik majd arról sem, ha egy-egy kisebb valuta ellen szövetkeztek, és jól felveritek az árfolyamot s így az inflációt. Ha így lesz, ránk mindig számíthattok, a magas infláció miatt kiosztunk egy int?t a helyi kormánynak. F?ként akkor, ha az nem paríroz, és nincs esély arra, hogy köreitekb?l »szakért?« kormányt tegyünk oda a képviseleti demokrácia legnagyobb dics?ségére. Ha kell, munkába állnak a hitelmin?sít?k is, és bóvlival fenyegethetnek. Magyarországon végképp nem kell félnetek, hiszen az ? hatóságaik és felügyeleti szerveik a ti oldalatokon küzdenek, és az érvényes törvény is benneteket szolgál, amit ti írtatok nekik annak idején. ?k a ti ötödik hadoszlopotok. A jegybank ott magától emeli az egekbe a kamatot, be sem várja a ti manipulációtokat. Ezek után d?l a lé a kasszátokba, de kérünk szépen benneteket, hogy minket hagyjatok békén. Ha a spekulatív verkli elakad, mint Görögországban, akkor gondoskodunk arról, hogy amit a vámon elveszítetek, azt mindenképpen megnyerjétek a réven. Ha le kell írnotok görög államadósságot, akkor az Európai Központi Bank ad nektek olcsó pénzt, aminek a fedezetével degeszre keresitek majd magatokat, mert a következ? »pénzügyi segélyb?l« majd fizetik nektek a kamatokat a görögök. Mi vagyunk az ECB f? részvényesei ugyanis. Egyel?re sajnos a görögök még vonakodnak, hogy adósságaikért cserében szigeteket adjanak nektek…”

Az biztos, hogy a Schäuble-féle keménykedésb?l aligha lesz több és f?ként er?sebb Európa, inkább egy töredez?, szétzüllés felé tartó amorf alakzat rajzolódik ki.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Ajánló